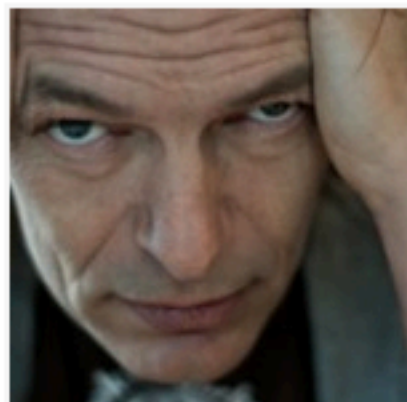

De stem van Van der Heiden: Te gemakkelijk

Door: [Peter van der Heiden](#), 10:39, 17 november 2010

Jazeker, geloof het of niet, maar ook ik heb zo mijn grenzen. Nooit door blijven trappen wanneer iemand al op de grond ligt. Heb ik vroeger geleerd. Is te gemakkelijk. Jammer genoeg geldt dit niet voor een aanzienlijk deel van de PVV-fractie, dat juist vanwege dit soort vergrijpen al dagenlang het nieuws domineert, maar dat betekent niet dat ik mij tot hetzelfde niveau moet verlagen. Laat ik eens een

lichtpuntje zoeken in deze donkere dagen.

Dat lichtpuntje heet, geloof het of niet, Geert Wilders. Wat was ik aangenaam verrast toen ik naar het spoeddebat over de zaak Eric L. keek! Geert begon wat moeizaam en getergd bij zijn interrupties richting Halsema, maar hij stond er toch maar. Geert die verantwoording aflegt voor het niveau van zijn fractie. Plotseling was hij zelfs even ontspannen, maakte grapjes – niet van die verbeten snoeiharde jij-bakken waarin hij normaal grossiert, maar zelfrelativerende grapjes – en hij lachte zelfs even. Stond hij zichzelf daar toch plotseling te de-demoniseren! Kort zagen we een glimp van de misschien niet eens alleen maar onsympathieke mens die zich verschuilt achter het imago van de bikkelharde straatvechter.

En er kwamen excuses. Aan de Kamer en aan de kiezers. Er waren fouten gemaakt. Natuurlijk viel het allemaal wel mee – dat akkefietje met die ontucht was eigenlijk geen ontucht, die straatterreur werd schromelijk overdreven en was niet bewezen, met de nieuwe verdachte James S. was eigenlijk heel weinig aan de hand en los daarvan ontkenden alle betrokkenen alles dat niet strafrechtelijk bewezen was dus was dat ook niet waar – maar: excuses. Ook voor het feit dat hij zelf niet in staat was gebleken om goed te screenen.

Een antwoord op de vraag of hij deze fractieleden had toegelaten als hij vooraf op de hoogte was geweest van hun echte levensloop, dat bleef hij schuldig. Het bleef bij een enkele malen herhaald sorry. Maar ja, net als het doortrappen op iemand die al op de grond ligt, is enkel 'sorry' zeggen ook wel heel gemakkelijk. Te gemakkelijk.